

CSEH KATALIN

Szóvarázs-lak

Tomos Tünde
rajzaival

Ábel Kiadó

TÓMONDATOK

Süt a nap.
Hull a hó.
Fő a bab.
Hús a tó.

Kék a csend.
Szép a völgy.
Jó a rend.
Sír a tölgy.

Száll a nyár.
Jön a tél.
Tavasz vár.
Ősz remél.

FOKOZATOK I.

Hull a falevél.

Hull a sok falevél.

Hull a sok falevél a földre.

Remegve hull a sok falevél a földre.

A fényben remegve hull a sok falevél a földre.

Az esti fényben remegve hull a sok falevél a földre.

A gyér esti fényben remegve hull a sok falevél a földre.

A gyér esti fényben remegve hull a sok falevél a földre,
s egyre dagad a gondjuk: merre sodorja sorsuk?

MONDÓKA

Járom az utakat,
járom, járom,
várrom mellett
pajtásom várom;
Látom a fák között,
látom, látom,
de aztán eltűnik,
nem találom.
Mindez talán csak
álom, álom,
kacat és ringy-rongy közt
ál-lom, ál-lom.

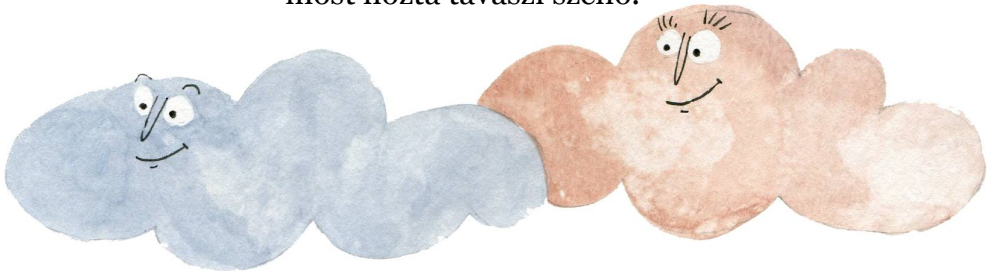
FELHŐISKOLA

Felhőfiú, felhőlányka
indulnak az iskolába,
ott tanulnak gomolyogni,
szomjas földre záporozni.

Felhőtanár megtanítja
mi a hófellegek titka,
mi a felhőszakadás,
s kiből lesz jó esőzsák.

„Kerüld a felhőkarcolókat,
mert már egy is fölhorzsolhat!”
Így szól az iskolai rendszabály,
ki megszegi, könnyen pórul jár.

Felhőfiú, felhőlányka
haza mennek nemsokára,
várja őket illatfelhő,
most hozta tavaszi szellő.

FOKOZATOK II.

Álmomban láttam,
láttam egy házat,
házban szobákat,
halkan nyíló ajtót,
csodás szobasarkot,
sarokban ládát,
ládafiókban
gyönyörű násfát.
Aki kitalálja,
mi az a násfa,
annak adom álmom,
az álombeli házat,
házban szobákat,
halkan nyíló ajtót,
csodás szobasarkot,
sarokban ládát,
ládafiókban
álomszép,
álombeli násfát.

